

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/726/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414202174
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5414202174.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, proti odporcovi: H. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. C. XXXX/XX, W. G., v konaní o zaplatenie 1.238,43 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č. k. 4C/1/2014-51 zo dňa 31. júla 2014, v spojení s opravným uznesením č. k. 4C/1/2014-56 zo dňa 13. augusta 2014 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti návrh zamietol a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

V ostatných výrokoch zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 922,35 Eur s 8,75 % úrokom z omeškania od 29.04.2014 do zaplatenia (výrok I.), v prevyšujúcej časti návrh zamietol (výrok II.). Navrhovateľovi voči odporcovi priznal náhradu trov konania vo výške 55 Eur, ktoré uložil odporcovi zaplatiť v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III.).

Opravným uznesením č. k. 4C/1/2014-56 zo dňa 13. augusta 2014 okresný súd vykonal opravu výroku I. napadnutého rozsudku v časti výšky úrokov z omeškania tak, že 8,75 % nahradil 9 % úrokom.

Na zistený skutkový stav okresný súd aplikoval ust. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platné ku dňu uzatvorenia zmluvy účastníkov k 29.03.2011. Za nesporné považoval poskytnutie úveru navrhovateľom odporcovi vo výške 1.200 Eur a tiež úhradu na tento poskytnutý úver vo výške 277,65 Eur. Na základe prehľadu čerpania a splátok potom uznal dôvodnosť žaloby vo výške 922,35 Eur, čo zodpovedalo nesplatennej istine. Pokiaľ si navrhovateľ uplatňoval príslušenstvo pohľadávky, a to úroky z úveru vzhľadom na charakter zmluvy ako zmluvy spotrebiteľskej, okresný súd v tejto časti návrh zamietol, nakoľko vykonaným dokazovaním mal preukázané, že táto zmluva neobsahovala obligatórne náležitosti vyplývajúce z ust. § 9 ods. 2 písm. j/, k/ Zákona č. 129/2010 Z. z.. Konštatoval, že v zmluve je síce uvedená RPMN, ako aj celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, avšak nie je z jej obsahu zrejmé, z akých predpokladov navrhovateľ pri výpočte RPMN vychádzal. Ďalej bola v zmluve uvedená výška

mesačnej splátky úveru 30,50 Eur, počet splátok 84 a splatnosť ku každému 15-temu dňu v mesiaci, ako aj konečná splatnosť, avšak jednotlivé splátky neboli rozčlenené na istinu, úroky a iné poplatky. Len z celkovej mesačnej splátky nebolo možné zo strany spotrebiteľa zistiť výšku zostatku nesplatenj istiny, ani úrokov. Všetky tieto náležitosti sú obligatórne a ich neuvedenie sa sankcionuje tým, že úver je bez úrokov a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona. V tejto súvislosti zároveň okresný súd zdôraznil, že uvedené náležitosti zákon vyžaduje uviesť priamo v zmluve. Nemožno ich teda nahradiť formou splátkového kalendára, na ktorý zmluva priamo ani neodkazuje, pričom zo splátkového kalendára predloženého na pojednávaní zástupcom navrhovateľa nebola bezpochyby preukázaná jeho existencia v čase podpisu úverovej zmluvy, ani jeho doručenie odporcovi.

Pri rozhodovaní o úrokoch z omeškania aplikoval okresný súd ust. § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Pokiaľ si navrhovateľ uplatnil kapitalizovaný úrok vo výške 209,17 Eur z čiastky 1.238,43 Eur od 12.06.2012 do 28.04.2014, tento navrhovateľovi nepriznal, nakoľko bol vypočítaný z celej navrhovateľom uplatnenej sumy 1.238,43 Eur, ktorá pozostávala aj z úroku z úveru a z poplatkov, pričom na ich zaplatenie nemal navrhovateľ nárok. Sumárnym vyčíslením kapitalizovaného úroku nebolo možné preskúmať uplatnené úroky jednotlivo z istiny, z úveru a poplatkov a preto v tejto časti ako nepreukázaný, nárok zamietol.

K návrhu navrhovateľa na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p. uviedol, že neboli splnené podmienky na jeho vydanie.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a priznal navrhovateľovi trovy zodpovedajúce výške súdneho poplatku z priznanej sumy, t.j. 6 % z 922,35 Eur, čo predstavuje 55 Eur.

Proti tomuto rozsudku do výroku, v ktorej časti bol žalobný návrh zamietnutý, podal odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia vecí okresnému súdu na ďalšie konanie, eventuálne jeho zmeny tak, že žalobnému návrhu bude vyhovené.

Namietal, že zmluva o úvere, na základe ktorej si uplatňoval žalovaný nárok obsahovala všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Okresný súd mal prihliadať na prílohu č. 2 citovaného zákona, ktorá priamo pojednáva o RPMN a z predmetného ustanovenia je možné vyvodiť tieto predpoklady pre jej výpočet, a to celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov, ktorá bola v zmluve uvedená ako 1.200 Eur, celkovú hodnotu splátok a platieb poplatkov, ktorá bola v zmluve uvedená vo výške mesačnej splátky, počte splátok a poplatku za vedenie účtu, ako aj celkové náklady spotrebiteľa, ktoré boli rovnako v zmluve uvedené. Okresný súd svoj záver o absencii takýchto predpokladov absolútne neodôvodnil. Neuviedol, čo na základe výkladu práva považuje za predpoklady pre výpočet RPMN.

Ďalej odvolateľ nesúhlasil so záverom okresného súdu o tom, že jednotlivé splátky neboli rozčlenené na istinu, úroky a iné poplatky a z toho dôvodu nebolo možné zo strany spotrebiteľa zistiť výšku zostatku nesplatenj istiny a úrokov. Navrhovateľ poukázal na to, že v úverovej zmluve explicitne uviedol výšku, počet a termíny splátok. Konal v zhode s ustanoveniami zákona č. 129/2010, ako aj smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere.

Rovnako nesúhlasil so zamietnutím nároku na kapitalizovaný úrok, namietal nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom. Poukázal nato, že pri jeho uplatňovaní nezvolil vyčíslenie celým číslom do dňa vyhotovenia žaloby, čo však žiaden právny predpis nezakazuje.

Odporca sa k podanému odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. (z titulu ktorého zostal nedotknutým odvolaním nenapadnutý výrok rozsudku okresného súdu v časti, ktorým bolo žalobnému návrhu vyhovené) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (podľa § 214 ods. 2 O.s.p., v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolačný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní potrebnom na vyhlásenie rozsudku dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie odvolateľom tvrdených skutočností, pričom podľa odvolacieho súdu dospel súd prvého stupňa k správnym skutkovým zisteniam a pretože zdieľa jeho právny záver s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchyliť a pretože nemôže dať za pravdu odvolateľovi, ktorý v odvolaní navyše neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, s ktorými by sa súd prvého stupňa nebol vysporiadal, a ktoré by boli spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozsudku.

Súd prvého stupňa správne skonštatoval, že účastníci uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá v zmysle ust. § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí aj náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/, k/ citovaného zákona. Pokiaľ zákon upravuje takúto zákonnú náležitosť, tak nie je možné, aby k údajom, ktoré má zmluva na základe tohto obsahovať bolo potrebné dospieť na základe nejakého výkladu, poprípade výpočtov. Každá zmluva musí presne obsahovať jasne, zrozumiteľne upravenú výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Keďže predmetná zmluva toto neobsahovala správne ju súd prvého stupňa považoval za zmluvu bez poplatku a bez úrokov, v dôsledku čoho správne priznal navrhovateľovi len zostatok na istine spolu s úrokmi z omeškania.

Navrhovateľ ďalej v odvolaní namietal nesprávne závery okresného súdu týkajúce sa nedostatku absencie uvedenia predpokladov, z ktorých sa vychádza pri učení RPMN. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd dospel k záveru, že výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov nie sú uvedené v tejto zmluve riadne, nepovažoval za nutné ďalej sa zaoberať správnosťou (nesprávnosťou) tohto záveru okresného súdu. Pokiaľ by aj bolo možné prisvedčiť odvolateľovi, že tieto predpoklady vychádzajú zo vzorca pre výpočet RPMN sú v zmluve, vzhľadom na uvedenú absenciu iných údajov by táto zmluva rovnako bola bezúročná a bez poplatkov.

Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa ohľadne i nepriznania kapitalizovaného úroku, v tejto časti považuje odvolací súd jeho odvolanie za nedôvodné. Skutočnosti, na ktoré poukazuje navrhovateľ v podanom odvolaní neboli dôvodom, pre ktorý okresný súd v tejto časti žalobný návrh zamietol. Navrhovateľ namieťa možnosť vyčíslenia úroku aj pevnou sumou, nie len percentuálnym vyjadrením. Okresný súd však nezamietol tento nárok z dôvodu, že by dospel k záveru o nemožnosti uplatnenia úroku takýmto spôsobom, ale ako bolo konštatované, že bol uplatňovaný zo sumy 1.238,43 Eur, ktorá pozostávala z úroku z úveru a z poplatkov, pričom nebolo možné preskúmať uplatnené úroky jednotlivo z istiny úroku z úveru a poplatkov.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.. Odporca bol v odvolacom konaní úspešný, trovy odvolacieho konania si však neuplatnil, krajský súd mu preto ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.